

WYROK TRYBUNAŁU SPRAWIEDLIWOŚCI

(druga izba)

z dnia 16 września 2004 r.

w sprawie C-329/02 P: SAT.1 SatellitenFernsehen GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), ⁽¹⁾

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 40/94 — „Sat.2”)

(2004/C 273/04)

(Język postępowania: niemiecki)

(Tłumaczenie tymczasowe; ostateczna wersja tłumaczenia zostanie opublikowana w „Zbiorze Orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości”)

W sprawie C-329/02 P, mającej za przedmiot odwołanie do Trybunału Sprawiedliwości wniesione na podstawie art. 56 statutu Trybunału Sprawiedliwości dnia 12 września 2002 r. przez SAT.1 SatellitenFernsehen GmbH, zarejestrowaną w Moguncji (Niemcy) (pełnomocnik: R. Schneider, adwokat) przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (pełnomocnik: D. Schennen) Trybunał Sprawiedliwości (druga izba) w składzie: C.W.A. Timmermans, prezes izby, J.-P. Puissochet (sprawozdawca), R. Schintgen, F. Macken i N. Colneric, sędziowie, rzecznik generalny: F.G. Jacobs, sekretarz: H. von Holstein, zastępca sekretarza, wydał dnia 16 września 2004 r. wyrok, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco:

1. wyrok Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 2 lipca 2002 r. w sprawie T-323/00 SAT.1 v OHIM (SAT.2) [2002] ECR II-2839 zostaje uchylony w zakresie, w jakim Sąd Pierwszej Instancji uznał, że Druga Izba Odwoławcza Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) nie naruszyła art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego odmawiając w decyzji z dnia 2 sierpnia 2000 r. (sprawa R 312/1999-2) rejestracji jako wspólnotowego znaku towarowego znaku słownego 'SAT.2' dla usług sklasyfikowanych w zgłoszeniu jako związanych z emisją satelitarną, czyli usług, do których nawiązuje pkt 3 wyroku będącego przedmiotem sporu, i do których Sąd Pierwszej Instancji nie odniósł się w pkt 42 tego wyroku;
2. decyzja Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 2 sierpnia 2000 r. zostaje uchylona;
3. Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) zostaje obciążony kosztami powstałymi w wyniku postępowania odwoławczego, jak również postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 289 z 23.11.2002.

WYROK TRYBUNAŁU SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

(trzecia izba)

z dnia 16 września 2004 r.

w sprawie C-366/02 (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Halle [Niemcy]): Gerd Gschoßmann przeciwko Amt für Landwirtschaft und Flurneuordnung Süd ⁽¹⁾

(Wspólna polityka rolna — Rozporządzenia [EWG] nr 1765/92 i [WE] nr 1251/1999 — Regulacja dotycząca systemu wsparcia dla producentów roślin uprawnych — Rekompensata za obszary przeznaczone pod rośliny uprawne lub odłogowane — Wylączenie gruntów będących „trwałymi plantacjami” — Pojęcie)

(2004/C 273/05)

(Język postępowania: niemiecki)

(Tłumaczenie tymczasowe; ostateczna wersja tłumaczenia ukaże się w „Zbiorze Orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości”)

Dnia 14 października 2002 r. do sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym na podstawie art. 234 WE, złożony na skutek postanowienia Verwaltungsgericht Halle (Sąd Administracyjny w Halle) (Niemcy) z dnia 30 września 2002 r. w postępowaniu pomiędzy Gerdem Gschoßmannem a Amt für Landwirtschaft und Flurneuordnung Süd (Urząd do spraw rolnictwa i nowej organizacji pól) (sprawa C-366/02). Trybunał Sprawiedliwości (trzecia izba) w składzie: sędzia A Rosas pełniący funkcję prezesa trzeciej izby oraz R. Schintgen (sprawozdawca) i N. Colneric, sędziowie, rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 16 września 2004 r. wyrok, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco:

1. Art. 9 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1765/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. ustanawiającego system wsparcia dla producentów niektórych roślin uprawnych oraz art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1251/1999 z dnia 17 maja 1999 r. ustanawiającego system wsparcia dla producentów niektórych roślin uprawnych należy interpretować w ten sposób, że dla wylączenia gruntów będących „trwałymi plantacjami” od rekompensaty nie jest konieczne, aby obszary te były zagospodarowane, szczególnie aby zastosowano środki owadobójcze lub dokonano zbioru.
2. Art. 9 rozporządzenia nr 1765/92 oraz art. 7 rozporządzenia nr 1251/1999 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku produkcji jabłek wykorzystywanie gruntów jako trwałej kultury kończy się wtedy, gdy drzewa owocowe wykarczowano, nawet, gdy nie zostały one jeszcze usunięte. Jakkolwiek, podjęcie decyzji o wykarczowaniu drzew, jeśli nie zostanie ono przeprowadzone, nie zmienia faktu wykorzystywania gruntu jako trwałej plantacji.

3. Art. 9 rozporządzenia nr 1765/92 oraz art. 7 rozporządzenia nr 1251/1999 należy interpretować w ten sposób, że grunty, nie wykorzystywane więcej jako trwałe plantacje, należy traktować jako grunty służące celom innym niż rolnicze, jeżeli zostanie udowodnione, że nie są przeznaczone do produkcji innych roślin lub hodowli zwierząt.

(¹) Dz.U. C 305 z 7.12.2002.

WYROK TRYBUNAŁU SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

(druga izba)

z dnia 16 września 2004 r.

w sprawie C-382/02 (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret):
Cimber Air A/S przeciwko Skatteministeriet (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — art. 15 ust. 6, 7 i 9 — Zwolnienia w wywozie poza obszar Wspólnoty — Pojęcie statku powietrznego będącego w użyciu towarzystwa lotniczego obsługującego głównie ruch międzynarodowy — Zwolnienie od podatku zaopatrzenia w paliwo i aprowizacji lotów krajowych)

(2004/C 273/06)

(Język postępowania: duński)

(Tłumaczenie tymczasowe; ostateczna wersja tłumaczenia ukaze się w Zbiorze Orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości)

Dnia 23 października 2002 r. do sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym na podstawie art. 234 WE złożony na skutek postanowienia Vestre Landsret (Dania) z dnia 9 października 2002 r. w postępowaniu pomiędzy Cimber Air A/S przeciwko Skatteministeriet (sprawa C-382/02). Trybunał Sprawiedliwości (druga izba), w składzie: C.W.A. Timmermans, prezes izby, C. Gulmann, J.-P. Puissochet (sędzia sprawozdawca), J.N. Cunha Rodrigues i N. Colneric, sędziowie; D. Ruiz-Jarabo Colomer, rzecznik generalny; H. von Holstein, zastępca sekretarza, wydał w dniu 16 września 2004 r. wyrok o następującej treści:

1. Artykuł 15 ust. 6, 7 i 9 Szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku – należy wyklądać w ten sposób, że określone w tych przepisach dostawy towarów oraz usługi przeznaczone dla statków powietrznych używanych do lotów krajowych przez towarzystwa lotnicze obsługujące transport głównie w odpłatnym ruchu międzynarodowym są zwolnione z podatku od wartości dodanej.

2. Ocena zakresu działalności międzynarodowej i krajowej tych towarzystw należy do sądów krajowych. W ramach tej oceny, sądy mogą uwzględnić wszystkie czynniki, które wskazują na relatywne znaczenie danego rodzaju transportu, przede wszystkim obrót.

(¹) Dz.U. C 7 z 11.1.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 14 września 2004 r.

w sprawie C-385/02: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa — Dyrektywa 93/37/EWG — Zamówienia publiczne na roboty budowlane — Procedura negocjacyjna bez uprzedniej publikacji ogłoszenia o zamówieniu)

(2004/C 273/07)

(Język postępowania: włoski)

(Tłumaczenie robocze; tłumaczenie oficjalne zostanie opublikowane w „Zbiorze Orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości”)

W sprawie C-385/02 Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: K. Wiedner i R. Amorosi) przeciwko Republice Włoskiej (pełnomocnik: M. Fiorilli) mającej za przedmiot skargę na uchybienie zobowiązaniom w trybie art. 226 WE, która wpłynęła do Trybunału w dniu 28 października 2002 r., Trybunał (druga izba) w składzie: C.W.A. Timmermans, Prezes izby, J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues (sprawozdawca) oraz R. Schintgen i N. Colneric, sędziowie, rzecznik generalny: J. Kokott, sekretarz: M. Múgica Arzamendi, główny administrator, wydał w dniu 14 września 2004 r. wyrok, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco:

1) W związku z tym, że Magistrato per il Po di Parma, lokalny organ Ministerstwa Robót Publicznych (obecnie Ministerstwa Infrastruktury i Transportu) udzielił zamówienia publicznego na ukończenie budowy zbiorników retencyjnych służących do zatrzymywania nadmiaru wód cieku wodnego Parma w okolicach Marano (gmina Parma), jak również na prace związane z wybudowaniem i pracami wykończeniowymi zbiorników retencyjnych dla cieku wodnego Enza, służących także do zatrzymywania fal powodziowych cieku wodnego Terdoppio na południowy zachód od Cerano, poprzez procedurę negocjacyjną bez uprzedniej publikacji ogłoszenia o zamówieniu, w sytuacji, w której nie zostały spełnione po temu warunki, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, jakie ciąży na niej na mocy dyrektywy Rady 93/37/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotyczącej koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane;